

?De l'engany a la tristor

«Ho feu molt malament polítics catalans! Molt! Però teniu la sort que malgrat l'engany i la tristor seguirem manifestant-vos contra la discriminació, la injustícia i el mal govern dels espanyols»

Som milers els catalans mobilitzats quan se'ns crida per anar a les manifestacions a favor de la terra, la senyera i les injustícies. Ens mobilitzem perquè ho sentim i desitgem un millor pels nostres fills i els nostres néts, entenent que des d'Espanya no se'ns dona altre dret que el de la protesta.

En temps anteriors, amargs i dictatorials, era difícil reunir grans masses de manifestants que anéssim d'un lloc a un altre pagant-ho de la butxaca, amb la voluntat d'un futur millor. La repressió policial aconseguia mantenir les persones callades i resignades, sempre amb la por a sobre, quan el poder ho podia tot perquè manava i imposava la llei segons desitjava.

Ara vivim analogies en tant que els poders fàctics no canviaren en el pas de l'autocràcia a la democràcia, sobretot entre la justícia i policia, en no ser depurats o substituïts com a conseqüència del canvi. Passats quaranta anys han ressuscitat del seu anonimats. Resistien amagats, i des del Congrés amb la força dels seus vots, igual PP, rehabilitat de l'AP i CDS, com el PSOE ressorgiren quan convingué per afavorir els poders fàctics i els econòmics. Però havien de mantenir les regles democràtiques amb més o menys dissimulació.

Des de la destrucció de l'Estatut pel TC l'any 2012, de forma il·legal malgrat dictaminar-ho des del màxim organisme judicial de l'Estat, ja que el poder del poble ho havia aprovat a les Corts i al Parlament i referendat, tot ha canviat. Aquell va ser el punt d'inflexió. Havíem viscut la LOPA, cops d'Estat amb trets dins les Corts i tancs al carrer, però amb més o menys tranquil·litat tot es va anar superant. La situació actual ha arribat a uns nivells totalment diferents. Mai el poble català s'havia sentit tan enganyat i vet aquí la reacció. I també tan reprimat per la via de la legalitat? d'uns tribunals que operen sota la llei del poder polític, sense tenir en compte la democràcia i les llibertats que el seu status proporciona.

La manca de diàleg i presó aplicada als polítics i als líders socials catalans, la consideració de cop d'estat i la de fugados? d'aquells que no volien ser engabiats com a criminals, ho ha agreujat tot. Hi ha, si més no, augment de ràbia i sentit de venjança contra l'estat que mobilitza i provoca més reaccions adverses.

Però els milers de mobilitzats catalans davant de tanta injustícia injustificable en democràcia, hem passat de l'engany a la tristor, quan veiem que les baralles internes dels nostres polítics no responen al crit de ?L'UNITAT? que demanem des de fa anys els que ens manifestem i lluitem des del sí de la societat.

ER i JxC que sempre i en tot moment haurien d'anar junts, cadascú, segons la seua conveniència fan el que volen i divergeixen del crit que surt de les ànimes dels catalans que ens manifestem pels carrers, places, als nostres municipis i altres vegades desplaçant-nos gairebé 2.000 quilòmetres, pagant-nos-ho de la nostra butxaca a més d'aportar diners per omplir la caixa de la solidaritat. CUP i Comuns també s'haurien de sumar a la unitat i no fer-nos enfadar tantes vegades que imposant llurs ideologies i el sentit assembleista destrossen els desitjos majoritaris de les bases.

Els militants que ens mobilitzem ens sentim molts tristos i enganyats per aquells que ens van assegurar que viuríem en democràcia quan votàrem la Constitució, però també pels nostres quan advertim que als ajuntaments, consells comarcals, diputacions i, fins i tot, al Parlament xafen els

acords unitaris i cadascú va per la seva, la majoria dels cops per assegurar cadires, sous i poder.

Ho feu molt malament polítics catalans! Molt! Però teniu la sort que malgrat l'engany i la tristor seguirem manifestant-vos contra la discriminació, la injustícia i el mal govern dels espanyols. I augmentem perquè malgrat la decepció, les continuades revenges espanyoles ho empastifen tot.